

som Fabrikant eller Grosserer ganske paa samme Maade som nu.

Naar Andragendet sluttelig omhandler en betydelig udvidet Handelsret for *farmaceutiske* Materialister, maa det bemærkes, at Næringsloven slet ikke kender saadanne, men at alt, hvad en Materialist har eller faar Ret til at forhandle, ogsaa kan forhandles af enhver Detailhandler.

Udvalget har derfor ikke i Andragendet kunnet se nogen Grund til at ændre det foreliggende Lovforslag.

Arkanahandelen en detail forbliver som hidtil paa Apotekernes Hænder. Dog bliver det fremtidig Sundhedsstyrelsen, der afgør, hvorvidt der skal fordres Recept for Udlevering af et Arkanum, ligesom Justitsministeriet kan forbyde Indførselen af saadant.

Med Hensyn til de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag bemærkes følgende:

Til Nr. 2. Tilføjelsen er gjort for at bringe de Overgangstilfælde, i hvilke en Apoteker samtidig maa drive to Apoteker, ind under Lovens Ordlyd.

Til Nr. 3. Da Forholdene formentlig i enkelte Tilfælde vilde forværres for Befolkningen, saafremt Hjælpeapoteket blev nedlagt i 1920, har man ment det rettest at give Justitsministeriet en Suspensionsret.

Til Nr. 6. Fritagelsen for at holde Medhjælper bør knyttes til Apoteket og ikke til Apotekeren.

Til Nr. 8. Ændringsforslaget er stillet, for at Justitsministeriet kan lade Kommissionen træde i Virksomhed paa et hvilket som helst Tidspunkt.

Til Nr. 11. Sproglig Tilføjelse.

Til Nr. 12. Udvalget har ment for saa vidt at burde tage Hensyn til det som Bilag Nr. II. medfølgende Andragende fra Københavns Magistrat, som Retten til Medicinforsyning foreslaas udvidet til at gælde et eller flere Hospitaler, naar disse henhører under samme Institution.

Til Nr. 13. Det vil være nødvendigt af Hensyn til Patienterne, at Lovforslagets

Bestemmelse om Kontrol med Medicinen præciseres nærmere som foreslaaet.

Til Nr. 14—15. Tilsigter at udvide Distributionsretten til at omfatte Forbindstoffer foruden den egentlige Medicin. Lovforslaget nævner nemlig i efterfølgende Paragraffer: Medicin „derunder . . . Forbindstoffer“.

Til Nr. 16. Er foreslaaet for TydelighedsSkyld, skønt Sundhedsstyrelsen formentlig har en saadan Ret ifølge Lovforslaget.

Til Nr. 17. Er af formel Natur, tilsigter ingen Realitetsændring.

Til Nr. 20. En Udvidelse af de herhenhørende Sager.

Til Nr. 21. Er foranlediget ved det som Bilag Nr. III. vedføjede Andragende fra „Den almindelige danske Lægeforening“.

Til Nr. 22. Er foretaget for at begrænse Bestemmelsen til de afgiftspligtige Apoteker, for hvem den er bestemt.

Til Nr. 23. Det bør formentlig udtrykkelig siges i Loven, at andre ikke har Ret til Handel med Medicin.

Et *Mindretal* (Eduard Larsen, Martin Olsen, Sigvald Olsen, K. Pedersen og Stauning) ser i det fremsatte Lovforslag væsentlig en Kodifikation af de gældende Regler og maa beklage, at det ikke i Udvalget har kunnet finde Tilslutning til Tanken om en frugtbringende Debat om Apotekervæsenets principielle Ordning enten som Stats- eller Kommunedrift eller som fri Næring.

Under disse Forhold har Mindretallet indskrænket sig til at yde sit Bidrag for at give den eksisterende Ordning, Monopolsystemet, den bedst mulige Form, og navnlig for at hindre, at Monopolet udstrækkes udover det, der er nødvendigt af Hensyn til Publikums Tarv.

Mindretallet maa beklage, at der hverken gennem Forslaget eller gennem Behandlingen i Udvalget er gjort Forsøg paa at trænge til Bunds i eller løse Spørgsmaalet om de reelle Apotekerprivilegier, skønt den eksisterende Tilstand utvivlsonst er ganske usund, idet den dels kan medføre en Overkapitalisering af reelle Apo-